

	21.04.92	91/409 441.0
Ola Brattegard 348310	27.03.92	92/0059 Bk

Vegdirektoratet
Postboks 6390 Etterstad
0604 OSLO

TAKSTRETNINGSLINJER FOR BOMPENGEPROSJEKTER

Vi viser til Vegdirektoratets brev av 27. mars 1992.

Samferdselsdepartementet foretok i brev av 5.2.91 den formelle delegering av takstmyndighet fra Samferdselsdepartementet til Vegdirektoratet med virkning fra 1.3.91. Departementet vurderte det slik at med den korte tid som var gått siden takstretningsslinjene ble behandlet i forbindelse med NVVP 1990-93, var det ikke naturlig på det daværende tidspunkt, å legge opp til en generell revisjon av retningslinjene. Departementet foretok imidlertid, på bakgrunn av de erfaringer som var høstet, en konkretisering og praktisk tillemping av retningslinjene i NVVP 1990-93, jf. vårt notat av 5.12.90 (vedlegg til delegeringsbrevet av 5.2.91).

I forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 46 (1990-91), der Stortinget ble orientert om at delegering av takstmyndighet var foretatt, hadde komiteen en del konkrete merknader til utformingen av takstretningsslinjene, samt hvordan retningslinjene bør praktiseres. Dette gikk i hovedsak på mulighetene for å kunne ta passasjerbetaling og betaling fra kollektivtrafikken ved ferjeavløsningsprosjekter, samt utformingen av rabattsystemet.

Departementet ba i brev av 3.1.92 Vegdirektoratet om en vurdering av de nevnte merknader. Vegdirektoratet har i brev av 27.3.92 lagt fram konkret forslag til endring i retningslinjene.

Samferdselsdepartementet er i all hovedsak enig i Vegdirektoratets forslag. Dette innebærer at det gjøres følgende endringer i takstretningsslinjene:

- Det er mulighet for å ta passasjerbetaling og betaling fra kollektivtrafikk ved alle ferjeavløsningsprosjekter, når det er lokalpolitisk enighet om dette og

Økonomien i prosjektet er avhengig av en slik ordning. På samme måte er det også mulighet for å nytte tre takstgrupper for kjøretøyer ved ferjeavløsningsprosjekter (jf. komiteens merknad).

- Det er mulighet for å nytte en forenklet form av ferjerabattordningen ved ferjeavløsningsprosjekter. Departementet har herunder ingen merknader til de avgrensninger som er gjort i punkt 3.2 i Vegdirektoratets brev. Vi vil samtidig peke på at mindre tilpasninger i forhold til dette vil ligge innenfor Vegdirektoratets fullmakter.
- For andre prosjekter enn ferjeavløsningsprosjekter kan antall turer på rabattkort reduseres slik at kontantutlegget ved høyeste rabatt blir maksimum 5000 kr for kjøretøy i laveste takstgruppe. Departementet forutsetter en prisjustering av denne grensen over tid.
- Samferdselsdepartementet er enig i at de nye retningslinjene for rabattsystem ved ferjeavløsningsprosjekter legges til grunn ved alle nye prosjekter forutsatt at det er lokalpolitiske vedtak om dette.

Det bør også kunne gjennomføres omlegginger ved alle rede vedtatte prosjekter, når det er lokalt ønske om dette. I denne sammenheng må hensynet til selskapets økonomi tillegges avgjørende vekt. Vegdirektoratet peker i sitt brev på at en omlegging av rabattsystemet i de fleste tilfeller vil gi et inntektsbortfall. Departementet er enig i at en eventuell omlegging av rabattsystemet må kombineres med en generell takstøkning når selskapets økonomi krever dette. Det må også være mulighet til i ettertid å øke grunntaksten eller gå tilbake til tidligere rabattsystem, dersom omlegging fører til en svekking av økonomien. Vegdirektoratets fullmakt til takstøkning i forbindelse med omlegging av rabattsystemet begrenses til 5 pst., slik Vegdirektoratet har foreslått.

- Vegdirektoratet foreslår videre i sitt brev at klippkortabonnement skal kunne knyttes til to kjøretøyer og at det kan innføres særordninger for næringslivstransporter.

Departementet er enig i at klippkort skal kunne knyttes til flere kjøretøyer, og har heller ikke innvendinger mot at det på dette området etableres særordninger for næringslivstransport.

Departementet gir Vegdirektoratet fullmakt til å fastsette nærmere regler for dette, både hva angår antall kjøretøy pr. abonnement og avgrensninger for øvrig. Departementet vil understreke at hensynet til økonomien må tillegges avgjørende vekt ved utforming av reglene.

Dette brevet, sammen med brev av 5.2.91, representerer de fullmakter Vegdirektoratet har ved fastsettelse av takster, rabatter og unntaksordninger.

Med vennlig hilsen

Karin M. Bruzelius (e.f.)

Knut Rønning